

Pamukkale Üniversitesi'nin Atamıza Mektubu

10 Kasım 2009

Mustafa Kemal Atatürk

Anıtkabir, Ankara

Değerli Büyüğümüz, Liderimiz, Sevgili Atamız,

Bugün sen doğalı 128, Cumhuriyet kurulalı 86, seni kaybedeli 71 sene oldu.

Geçen senelerde çok çalıştık, hiç durmadık.

Vatanımız güllük gülistanlık.

Her köşesini demir ağlarla ördük.

Çevremizdeki komşularımızla oluşturduğumuz barış çemberi devam ediyor.

Emperyalist güçler hala bize dış geçiremediler.

Madenlerimizin hepsini bulduk, ekonomimize kazandırdık.

Osmanlı bankasından aldığımız dersle milli bankalarımızı koruyoruz.

Türk sermaye birikimi zorlukla oluştu, fabrikalar kurdu, onların yüzyıllık fırsatçı uluslararası sermaye önünde ezilmemesine dikkat ediyoruz.

Bilim adamlarımızın geliştirdiği yeni ürünlerle dünyanın her yerinde aranan mamülleri üretiyoruz. Bu yüzden işçilerimiz refah içinde ve mutlu.

O çok önem verdiğin eğitim sistemimiz süper, bırak okuma-yazma bilmeyen kalmamasını herkese fırsat eşitliği, kaliteli eğitim, uzmanlaşma en üst düzeyde.

Toplumun eğitim düzeyi yüksek, boş zamanlarında herkesin elinde bir kitap!

Güzel sanatlar ve spor hayatımızın içinde, herkesin ilgilendiği bir uğraşısı var.

Her şehirde tiyatrolarımız, sanat gruplarımız hem halkımızı devamlı eğitiyor, hem de sosyal ortamlar sağlıyorlar. Hele kütüphanelerimizi görmeni isterdik.

Çiftçimiz her zamanki gibi baştacımız, köyde olmak eğitimsiz olmak anlamına gelmiyor. Kendi tarlalarımızda kendimize yeterli olmak için çok çalışıyoruz.

Milletimizin birliği, ortak dilimiz sayesinde pekişti.

Devletin parası hepimizin ortak varlığı, yokluk günlerini unutmadık, çok titiz bir şekilde harcanıyor.

Borçlarımızın hepsinden kurtulduk, hatta bazı ülkelere boyunduruk altına girmesin özgür kalabilsin diye borç bile verebiliyoruz.

Halkımızın maneviyatı sağlam, istediği gibi ibadetini yapıyor, kimsenin kulu değil, çünkü dininin kurallarını türkçe öğreniyor, ibadetini türkçe yapıyor. Bu konuda fırsat olmayınca, onları kandıracak ruhban sınıfı da kalmadı.

Kurduğun tarih kurumları sayesinde, kendi tarihimizi hem materyalist çıkarıcı batı bakışından, hem islamik arap emperyalizminden, hem tek yanlı kindar çin söylemlerinden kurtardık.

Değerli Atam,

Lütfen kızma, seninle eğlendiğimizi düşünme. Senin zaten gerçekleri bildiğini biliyoruz.

Bütün bunları; 71 yıldır atılan o gösterişli, ağlak nutuklardan, samimiyetsiz törenlerden sıkılmışsındır, mektubun girişinde seni birazcık gülümsetebilirmiyiz diye yazdık. Çünkü senden hatıra kalan resimlerdeki o içten tebessüm sana çok yakışıyor.

Doğrusunu istersen, senin gibi liderler artık bu günlerde pek muteber sayılmıyor. Seni bekarlık partilerindeki dansözler gibi pastadan çıkarıyorlar.

Açık konuşmak, düşünmek, yorulmadan çalışmak değer kaybetti.

Artık fikir tartışmaları bile farklılaştı, halkın kimin ne demek istediğini anlamasına imkan yok. Toplum mühendisliği öyle gelişti ki, artık tutarlılığa bile gerek kalmadı. Öyleki fikrin başlığı, sloganı ve içeriği tamamen farklı olabiliyor. Barış isteyerek savaş, birlik isteyerek ayrılık, eşitlik isteyerek sömürü, demokrasi isteyerek baskı kolayca yapılandırılabilir.

Ama sen bunların olacağını zaten biliyordun.

Bize nelerle karşılabileceğimizi açıkca söylemiştin.

“Ey Türk Gençliği” diyen sesin hala kulaklarımızda.

Gençken bu hitabeyi her okuyuşumuzda hepimiz içimizden “üzerimize düşeni yaparız elbet” demiştik.

Şu anda kaçımızın hala aynı fikirde olduğunu tahmin etmek biraz zor.

Neyse!

Senin ideallerine inanan, seni putlaştırmamış, her olayı bilimin penceresinden değerlendiren bizler buradayız.

Eskisi kadar çok değiliz.

Senin gösterdiğin yolun değil de, senin yarattığın gücün etrafında toplananların hepsi yolda döküldü.

Kimisi paranın gücüne, kimisi iktidar nimetlerine dayanamadı.

Kimisi dünyada popüler olmayı, ülkesinde onuruyla yaşamaya yeğ tuttu.

Kimisi korktu. Anlık rüşvetleri, çocuklarının geleceğine tercih etti.

Kimisi hümanist kesildi. Tarihin neden tekerrür ettiğini unutup , ülkesine başkasının gözlükleriyle bakmaya başladı.

Kimisi sivil toplum örgütçüsü oldu. Parayla fikir ithalatçılığı yaptı.

Kimisi kendine iktidar alanı açmak için, bugüne kadar bu ülkeyi yüzlerce kere dolandırmış kişilerle işbirliği yapıp, onları idare edebileceğini sandı.

Ama hepsinin vicdanı, 128 yıl önce doğan senin görüşlerinin, günümüzde de hala geçerli olmasını kaldıramadığından, bütün yapılanların senin görüşlerine uygun olduğunu anlatmak için neler uyduruyorlar neler, yaratıcılıkta sınır yok, keşke görebilseydin.

Artık yolumuza onlarsız devam ediyoruz.

Bu anlattıklarımı sakın bir şikayet, veya bir çaresizlik ifadesi olarak düşünme.

Sadece bize gerçekleri görmeyi, ona göre politikalar üretmeyi, kendine ve milletine güvenerek onurlu davranmayı sen öğrettin.

Sen aramızdan ayrıldıktan sonra ulusal hedeflerimize konsantrasyonumuzu kaybettik, birbirimizle uğraştık, küçük kurnazlıklarla vakit kaybettik, düşmanlarımızın ülkemizin planlarına müdahil olmasına izin verdik.

Kişisel çıkarlarını siyaset diye yutturanlarla, milleti için fedakarca çalışanları birbirinden iyi ayıramadık.

Ağaları, şeyhleri, savaş zenginlerini, saltanat meraklılarını, din bezirganlarını yeniden hortlattık. Senin yönetimine diktatörlük diyenlerin, demokrasi diye diye nasıl kendi krallıklarını kurduklarını zamanında farkedemedik.

Ama artık daha tecrübeliyiz. Kolay kolay, gazete haberlerinin, kimin çektiği belli olmayan filmlerin, yalancı kahramanların tuzaklarına düşmüyoruz. Bütün hatalarımıza rağmen uğraşyoruz, didiniyoruz, anlatıyoruz, uyandırmaya çalışıyoruz.

Bizimle dalga geçiyorlar:

Emperyalizm çağının bittiğini, dünyada bütün ülkelerin barış içinde, uygarlık yolunda yürüdüğünü artık bizi millet yapan, bu vatanda birarada tutan bu fikirleri bırakmamız gerektiğini söylüyorlar.

Üzülmüyoruz, yılmıyoruz, tekrar uğraşıyoruz, tekrar anlatıyoruz.

Biz, daima burada olacağız.

Ama,

seni özledik.

Senin ufkunu özledik.

Yol göstericiliğini,

milletine her zaman güvenmeni,

senin onurunu özledik.

Senin sarı saçını,

mavi gözünü,

dostluğunu özledik.

Vatanın için verdiği emeği, yaptığı fedakarlığı,

bizleri hep biraraya getirmeye çalışmanı özledik.

Her kelimeni dikkatle seçişini,

kim olursa olsun karşındakine gösterdiğin saygıyı,

sözlere yüklediğin anlamın derinliğini özledik.

Bağımsız karakterini,

barıřa hasretini,

gerektiğinde çizmelerini çekip savaşa hazır olma kararlılığını özledik.

Kendi kendini eđitmeni,

okumadan,

bilenlerle tartıřmadan karar vermeyiřini özledik.

“En hakiki mürřit ilimdir” diyen sesini,

bilim adamlarına verdiğin desteđi özledik.

Davet edilmeden hiçbir uluslararası kuruluřa yüz vermeyiřini,

dış seyahatlere gitmeden bütün kralların seni ziyarete gelişini,

milletine uřak dedirtmeyen özgüvenini özledik.

Uzak görüřlülüđünü,

Çocuklara olan sevgini,

gençliđe güvenini,

geleceğe olan inancını özledik.

“Ne mutluTrkm diyene” deyiřini özledik.

Seni zledik!

Senin inançlarını, yaptıklarını, herşeye rağmen, niversitemizde yaşatıyoruz.

Hedeflerimizi hiç deđiřtirmedik,

Halkımızın refahı,

Vatanımızın bütünlüğü,

Vicdanımızın zgrlđ,

Birey olmanın zgveni,

Bilimin ışığı.

Atam, hepimiz, öğrettiklerini, seni, unutmadık.

Sen rahat uyu!

En derin saygılarımızla ve en içten sevgilerimizle!

10 Kasım 2009.

Pamukkale Üniversitesi Öğretim Üyeleri, Elemanları, Öğrencileri ve Memurları adına

Prof.Dr.Fazıl Necdet Ardıç

Rektör